Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)
[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 210

¶ Alij vero putāt tm̄ aīam ibi mūdari· carnē
vero non ab illa feditate purgari· Si vero rema
Oñdit incon ueniētiā ꝯtra illos q̄ negāt — net illa feditas vsqꝫ ad ꝓcreationē filiorum
que fit ī ꝯcupiscētia carnis· videt̄ natura car
nis magis ac magis corrumpi· ⁊ magis cor-
rupta videt̄ caro ꝓlis q̄ꝫ parentis· q̄ꝛ de car-
ne pollutionē quā habuit a cōceptu retinēti-
trahit̄ polluta· ⁊ in concupiscētia concipitur
vnde ⁊ polluit̄· ⁊ ita ex duplici causa cōtami-
natur· Unde maior videt̄ pollutio carnis in
Rñsio illoꝝ· — prole q̄ꝫ fuerit in parēte· Ad q̄d illi dicūt· q̄ꝛ
licet caro ꝓlis ex carne feda seminetur· ⁊ in
concupiscētia concipiat̄· non tamē feditatē
maiorē trahit q̄ꝫ caro vnde seminat̄ habue-
rit· Quis etiā si fedior atqꝫ immūdior sit ca-
ro prolis· ⁊ ideo magis corrupta q̄ꝫ caro pa-
rentis· non inde (vt aiunt) fit preiudiciū ve
ritatis· q̄ꝛ nec absurdū esse dicunt· si carnis
natura magis in posterioribus corrupta tra
hatur· neqꝫ ex ipsa magis corrupta aīma ma
gis inficitur·

¶ Ex quo auctore fit illa concupiscētia· deo
scꝫ vel alio· d

Preterea queri so-

let vtrū concupiscētia que post baptismū re
manet· ⁊ tantū penalitas est· ante baptismū
vero pena erat ⁊ culpa· ex deo auctore sit vel
ex alio? Ad quod breuiter respondētes dici-
mus· quia in quantū pena est deū habet au-
ctorem· in quantū vero culpa est: diabolū si-
ue hominē habet auctorem·

¶ Qua iusticia anime mūde ex creatione il
lud pctm̄ imputet̄: cū nō possit vitare· e

Solet etiam queri

qua iusticia teneat̄ illo peccato aīa innocēs
a deo creata· cū non sit in potestate sua illud
vitare? Non enī ꝑ liberū arbitriū illud cōmit-
tatur· q̄ꝛ nō ꝓꝰ est aīa q̄ꝫ illi peccato est ob-
Rñsio q̄rundam falsa — noxia· ¶ Ad hoc quidā dicūt ideo aīam reā
esse illiꝰ peccati: licet mūda a deo sit creata·
quia cū infundit̄ corꝑi: ꝯdelectat̄ carni· ex q̄
Congrua responsio ⁊ vera — peccatū ꝯtrahit· Q̄d si esset· iam nō origina
le s; actuale diceret̄· Potius ḡ ideo recte po-
test dici imputari aīe illud peccatū q̄d ex cor
ruptiōe corꝑis ineuitabiliter trahit· quia vt
ait Augustinꝰ in libro de ciuitate dei· Nō fu-
it corruptio corꝑis que aggrauat aīam cau-
sa primi peccati: s; pena· nec caro corruptibi-
lis aīam peccatricē fecit· s; peccatrix aīa car-
nem corruptibilem fecit·

¶ Utrum illud peccatum sit voluntarium
vel necessarium· f

Illud etiam nō im

merito q̄ri potest· vtrū pctm̄ originale debe-
at dici voluntariū vel necessariū? Et necessa
Quō volūtarium potest dici ⁊ necessarium — rium potest dici· q̄ꝛ vitari nō potest· Unde ⁊ ꝓ-
pheta dicit· De necessitatibꝰ meis erue me·
Et voluntariū nō incongrue appellat̄· q̄ꝛ ex
volūtate ꝑmi hoīs ꝓcessit· vt Augꝰ· in primo
libro retractationū oñdit dicēs· Illud q̄d in
puulis dr̄ originale peccatū cū adhuc nō vtā-
tur libero arbitrio volūtatis· nō absurde vo
catur voluntariū· q̄ꝛ ex ꝑma hoīs mala volū
tate contractū: factū est quodammodo he-
reditarium·

¶ Quare deꝰ aīam corꝑi iungit sciens eam
inde maculari· ⁊ ideo damnari· g

Si vero queritur·

cur deꝰ q̄ fecit aīam ipam sine macula· et scit
eā ex corꝑis ꝯiunctiōe maculā peccati ꝯtra-
here· ⁊ aliq̄n ān baptismū seiungi ab ipso cor
pore: ⁊ sic dānari· eā corꝑi iūgit? Rñdemꝰ ex
altitudine iudicioꝝ dei id ꝓuenire· ⁊ nec iiu
ste id a deo fieri· Ipse enī nō incōgrue huma
ne ꝯditionis modū quē a ꝑncipio instituit· li
cet peccata hoīm intercesserint· sine imuta-
tione ꝯtinue seruat· Corꝑa de materia a ꝑn-
cipio sine vitio facta fingens: animasqꝫ de ni
hilo creans· eorūqꝫ ꝯiunctione hoīem pfici-
ens· Cū ergo vtraqꝫ hoīs natura a deo sine
vitio sit instituta· licet a se peccato sit vitiata
nō ideo īmutabilis deꝰ humane ꝯditionis ꝑ
mariā legē mutare debuit siue ab hominum
multiplicatione desistere·

¶ An aīa sit talis qualis a deo creat̄· h

Hic a quibusdam

q̄ri solet· vtrū aīa talis sit ān baptismū qual' a
Quō q̄dā ꝓbant non esse talem — deo creat̄? Q̄d nō esse ꝓbare conat̄ hoc mō·
Aīa in corꝑe creat̄· in cuiꝰ ꝯiūctiōe pctō ma-
culat̄· Q̄cito ḡ est: pctm̄ hꝫ· nec prius fuit q̄ꝫ
pctm̄ habuerit· nō est ḡ talis q̄lis a deo creat̄
Creat̄ enī a deo inocēs ⁊ sine vitio· ⁊ nūq̄ꝫ tal'
Solutio — est· ¶ Ad q̄d dici ꝑt· q̄ꝛ nō oīno talis est q̄lem
eam deꝰ fecit· Deꝰ enī bonā eā fecit· ⁊ bonita
tem ei sine corruptione indidit· Et dicit̄ illa
naturalis bonitas quā in creatione a ꝯdito-
re suscepit· quā bonitatē ꝓpter pctm̄ penitꝰ
nō amisit· s; vitiatā habuit· quā deꝰ tn̄ sine vi-
tio fec̄· Si enim res bona non esset aīa· in ea
malū eē neq̄rꝫ· cū ñ possit malū eē nisi ī bono

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0210
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG